

Omstreden film Honeypot: 'Sid was heel blij met de film geweest als hij Jini lekker had geneukt'

By Jan Pieter EKKER · Het Parool · 6 min

[View Original](#)

Het begon allemaal met een oproep op GeenStijl (de website die zichzelf kwalificeert als 'tendentieus, ongefundeerd & nodeloos kwetsend') van Jini van Rooijen, een 22-jarige UvA-studente filosofie met een OnlyFans-account. Voor haar afstudeerproject zocht zij rechtse mannen die op camera 'haar linkse kutje wilden neuken'. Ofwel: porno om de polarisatie op te heffen.

Hoeveel mannen reageerden, vertelt het verhaal niet, maar de rechtse filosoof Sid Lukkassen, een vertegenwoordiger van het incel-(involuntary celibate)-gedachtegoed die kort daarvoor de winnaar was geworden van de Forum voor democratie--essaywedstrijd over 'seks en sublimatie', was de uitverkorene.

Dat heeft hij geweten.

In de trailer van *Honeypot* – de titel refereert aan een term uit de Koude Oorlog voor vrouwelijke geheim agenten die seks en liefde inzetten om inlichtingen te winnen – is een half ontklede Lukkassen te zien, die 'Ik wil niet dat je deze beelden gebruikt' stamelt.

'Sid is erin geluisd,' vond rechts, GeenStijl voorop. 'Lukkassen wist waaraan hij begon,' vond links. 'Er is misbruik gemaakt van een zwaar autistische man,' vond rechts. 'De man heeft gestudeerd, heeft een PhD, werkte bij het Europees Parlement. En nu moeten we hem behandelen als ontoerekeningsvatbare autist?,' sloeg links terug.

Wraakporno

De feministische organisatie Wonda Collective en het Revolutionair Verbond startten een petitie tegen De Balie, het debatcentrum dat een avond rond Honeypot had geprogrammeerd. Kunstcollectief Kirac had tijdens de try-out namelijk een podium geboden aan kunstenaar Julian Andeweg, die is aangeklaagd wegens verkrachting (zie kader), en hield dus 'verkrachtingscultuur in stand'. De actievoerders hadden er weinig vertrouwen in dat de 'zwaar gesubsidieerde' Balie de veiligheid van 'gemarginaliseerde groepen' zou kunnen waarborgen.

De petitie is inmiddels meer dan 1700 keer ondertekend, afgelopen maandag werd er een afschrift overhandigd aan programmamakers van De Balie. Daarbij werden leuzen gescandeerd als 'geen podium voor racisme' en 'geen fascisme'. Jini en kunstenaar Tarik Sadouma wilden de demonstranten namens Kirac een taart aanbieden met de beeltenis van Andewegs been; een cameraploeg van PowNed filmde dat dat niet mocht van de politie.

Journalist Chris Alberts wilde de avond om een andere reden boycotten; als Sid 'Sidonia' was geweest, waren volgens hem 'alle

termen op het terrein van wraakporno tot seksuele intimidatie en mishandeling uit de kast getrokken'. "Als u naar deze film kijkt, bent u geen haar beter dan de makers of de politieke stroming die Sid representeert," twitterde hij.

Het 'slachtoffer' zelf liet op de vooravond van de Balievertoning ook van zich horen. 'Het was een impulsieve actie, misschien had ik het niet moeten doen, maar ik blijf het waardevol vinden om mezelf open te stellen voor mensen van andere politieke richtingen,' schreef Lukkassen op het rechtse weblog De Dagelijkse Standaard. 'Ik vind het bizar dat Kirac de film publiceert zonder mijn instemming. Tegelijk zie ik hoe contraproductief het is om daar met hen ruzie over te maken.'

De avond zelf, met De Baliedirecteur Yoeri Albrecht als kritische bevrager van Kate Sinha, en Stefan Ruitenbeek (beiden van Kirac) filmend op de eerste rij, was lang en verliep een tikkeltje moeizaam. Terwijl er twee politiebusjes en wat motoragenten op het Leidseplein op mogelijke demonstranten stonden te wachten en drie beveiligers klaarstonden om Julian Andeweg buiten de deur te houden, wilde Albrecht het met Kirac hebben over de grenzen van het toelaatbare.

Achteraf spijt

"Voor ons gaat deze hele strijd, deze discussie, deze ophef over het verdedigen van het kunstwerk," stelde Sinha. "Het moment dat Sid zegt dat hij geen toestemming meer geeft de film te vertonen, is ook

het moment dat hij wordt afgewezen door Jini. Onze impuls is dan om Sid te houden aan zijn eerste reden om überhaupt mee te doen aan dit project; hij voelde dat hij iets interessants ging meemaken met Jini. Daar wilden we hem aan houden; hij moet het eergevoel hebben om de hele rit met ons uit te zitten. Dat is zijn verantwoordelijkheid als filosoof: als je een onderzoek begint en er gebeurt iets anders dan je van tevoren had gehoopt, dan moet je niet zeggen 'Ik wil niet meer, ik stop ermee'; dan moet je doorgaan. Als Sid dat zelf niet kan doen op dat moment, dan houden wij hem wel aan zijn filosofie.

“Ik denk ook weleens: waar ben ik aan begonnen,” vulde Ruitenbeek aan. “Maar je kunt je toestemming niet intrekken. Je kunt het wel zeggen, maar het kan niet. Je kan wel achteraf spijt hebben, maar je kunt niet je toestemming intrekken. Zo werkt dat niet. Sid wilde op camera met Jini naar bed, en ik denk dat hij heel blij met de film was geweest als hij Jini lekker had geneukt, maar dat is niet gebeurd. Dat hoort ook bij het leven; dat je er soms niet op mag.”

De 'linkse UvA-wetenschapper' Linda Duits zei te hopen dat Lukkassen aangifte zou doen, zodat een rechter zich over deze kwestie kan uitspreken.

“Prima,” riposteerde Sinha. “Ik hoop ook dat er een rechtszaak komt. Het is geen zwaard van Damocles dat ons als makers boven het hoofd hangt; als het ervan komt, dan is dat interessant.”

Honeypot is te zien op vimeo.com

Kirac

Keeping It Real Art Critics (Kirac) is in 2016 opgericht door kunstenaar Stefan Ruitenbeek; samen met zijn partner, archeoloog/filosoof Kate Sinha, en kunstenaar Tarik Sadouma maakt hij kritische, provocerende, ontregelende, populistische, postmodernistische onlinebeschouwingen over kunst, subsidie en andere zaken waar ze hun gal over willen spuwen. 'Waar deze kunstcritici binnenkomen, knikken de knieën,' schreef de Volkskrant begin 2018.

Kirac laveert ergens tussen kunstkritiek en kunst. Kort na de oprichting werd Kirac door een jury onder leiding van NRC-kunstredacteur Sandra Smalenburg in de categorie 'Innovatieve Kritiek' van de Prijs voor Jonge Kunstkritiek onderscheiden met een stimuleringsprijs. Hetzelfde jaar kreeg Stefan Ruitenbeek (na een aanvankelijke afwijzing) 40.910 euro subsidie van het Mondriaan Fonds, voor zijn videoserie waarin hij ingaat op de 'sociaaleconomische context waarbinnen kunstenaars tegenwoordig functioneren, en hoe dit tot uitdrukking komt in de kunst die zij maken'.

‘Ik heb een warm plekje in

mijn hart voor Andeweg’

Voor aanvang van de ‘live try-out’ van *Honeypot*, 8 oktober in een loods nabij de voormalige Bijlmerbajes, werd de Haagse kunstenaar Julian Andeweg, tegen wie een politieonderzoek loopt na tientallen aangiften van (seksueel) geweld en misbruik, letterlijk op het paard gehesen door Kirac. Voor de openingsscène van een film over de huidige cancelcultuur reed Andeweg te paard een met bloemblaadjes bestrooide straat uit. Vervolgens werd een bericht geplaatst op Instagram: Andeweg is ‘uncancelled’.

“Ik heb een warm plekje in mijn hart voor Andeweg,” aldus Ruitenbeek. “Ik denk dat ik dat moet koesteren. Ik denk dat ik vanuit die menselijkheid mijn film moet maken. Je moet jezelf engageren met je onderwerp; dat heb ik ook met Sid gedaan. Met wie ik ook werk doe ik dat, anders kan je je onderwerp niet begrijpen.”

De gacancelde Andeweg, net als Lukkassen een ‘verstekeling van de maatschappij’, had zich bij hen aangediend, vertelde Sinha, om zijn kant van het verhaal te laten zien. “Ik weet niet wat er is gebeurd, en ook als hij de dingen heeft gedaan waarvan hij wordt beschuldigd, vind ik dat je een film over hem moet kunnen maken. Onze reden om hem op een paard te zetten is om te laten zien: dit is een mysterie. Wij willen weten waar mensen zo bang voor zijn als hij op

dat paard zit – want hij gaat er niet vanaf springen om je te verkrachten.”

In een interview in Folia liet Jini van Rooijen weten dat ze het lastig vindt ‘dat er niet open over seksueel geweld mag worden gesproken, en de fantasie die eromheen bestaat, dat je daar geen onderzoek naar mag doen als kunstenaars’. “Ik ben ook met Julian Andeweg naar bed is geweest. Het was verder een lieve jongen, zijn ballen smaken een beetje naar camembert. Ik vond het niet zo gewelddadig.”

Printed with from Pocket